

Adam Strzembosz

Z ostatniej chwili

Palestra 40/7-8(463-464), 331

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ostatniej chwili

► W związku z wystąpieniem prezesa NRA do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego (str. 317 in.) w dniu 15 lipca 1996 r. nadeszła odpowiedź prof. **Adama Strzembosza** następującej treści:

Pan
Adw. Czesław JAWORSKI
Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej
ul. Świętojerska 16
00-203 WARSZAWA

W odpowiedzi na pismo Pana Prezesa z dnia 13 czerwca 1996 r. uprzejmie informuję, że nie znalazłem podstaw uzasadniających wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego w trybie art. 13 ustawy z dnia 25 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (jedn. tekst: Dz.U. Nr 109 z 1991 r., poz. 470 ze zm.) o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 87 § 1 kpc w wersji przyjętej w ustawie z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw.

Wykładnia powyższego przepisu, sformułowanego w sposób nie dość jasny, może być dwojaka. Można mianowicie zajmować stanowisko, że przepis art. 87 § 1 kpc w nowym brzmieniu, jako przepis procesowy, zrównuje radców prawnych z adwokatami w sprawach, w których przysługują im uprawnienia do występowania w charakterze pełnomocników stron, ale te uprawnienia są określone wyłącznie ustawami samorządowymi, a w szczególności ustawą z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. Nr 41, poz. 324 ze zm.). Można jednak także uważać, że przepis art. 87 § 1 kpc rozszerza zakres spraw, w których radcowie prawni mogą występować w charakterze pełnomocników stron i znosi w tym względzie ograniczenia wynikające z powołanej wyżej ustawy.

Przychyłam się do pierwszego z tych stanowisk reprezentowanego również w Pana piśmie, ale nie dopatruję się uzasadnionych podstaw do wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 87 § 1 kpc ze względu na charakter tego przepisu. Zgodnie z utrwaloną w tym względzie praktyką Trybunał Konstytucyjny dokonuje powszechnej wykładni przepisów powszechnie obowiązujących i regulujących stosunki społeczne, gospodarcze czy polityczne. Tymczasem art. 87 § 1 kpc nie jest przepisem stosowanym powszechnie, ale jedynie w postępowaniu sądowym.

Wykładnia tego przepisu będzie w przyszłości kształtowana w drodze uchwał odpowiednich składów Sądu Najwyższego i to uznać trzeba za wystarczające.

Łączę wyrazy szacunku
Prof. dr hab. Adam STRZEMBOSZ